

بررسی رابطه بین استرس شغلی و سرسختی روانی بر رضایت از زندگی پرستاران

فاطمه کهکی^۱، سیده فاطمه حسینی سرحدی^۲

۱- کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، مربی، دانشگاه پیام نور زاهدان.

۲- کارشناسی ارشد روانشناسی، کارشناس مرکز مشاوره دانشگاه پیام نور زاهدان

چکیده

پرستاران یکی از مهمترین ارکان بخش درمان هستند که با توجه به وضعیت شغلی، مسئول وظایف مهمی از قبیل مراقبت های روحی و روانی و نیز فیزیکی بیمار می باشند که فعالیت های فوق در صورت عدم رعایت اصول ایمنی و نیز آرامش و رفاه کاری، در بروز اختلالات جسمانی و روحی این قشر نقش بسزایی دارند. لذا هدف این مطالعه بررسی رابطه بین استرس شغلی و سرسختی روانی بر رضایت از زندگی پرستاران شاغل در بخش مراقبت های ویژه بیمارستان علی ابن ابیطالب (ع) شهر زاهدان در سال ۱۳۹۵ بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل ۴۱۷ نفر از پرستاران بود که با توجه به فرمول کوکران ۲۰۰ نفر به عنوان نمونه و به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. برای گرد آوری داده ها از سه پرسشنامه استرس شغلی پرستاران (ENSS)، پرسشنامه سرسختی کوباسا و پرسشنامه رضایت از زندگی دینر استفاده شد. داده های پژوهش با روش ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد بین تمامی مؤلفه های سرسختی روانی با رضایت از زندگی رابطه مثبت و مؤلفه های استرس شغلی به جز مرگ و مردن با رضایت از زندگی رابطه معکوس و مؤلفه تبعیض رابطه مثبت و معناداری در سطح ۹۵ و ۹۹ درصد اطمینان وجود دارد. نتایج رگرسیون نشان داد متغیر استرس شغلی و سرسختی روانی به ترتیب ۶۸/۰ و ۶۹/۰ از رضایت زندگی را پیش بینی می کنند. نتیجه گیری: در تبیین این پژوهش عوامل فشارزای محیط کار می تواند در سلامت جسم و روان پرستاران اثر منفی گذاشته و میزان رضایت از زندگی آنان را تحت تأثیر قرار دهد. لذا لازم است پرستاران نیز در زمینه های روحی و جسمی مورد مشاوره قرار گیرند.

کلیدواژه ها: استرس شغلی، سرسختی روانی، رضایت از زندگی، پرستار